

Serra de Picancel

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Part meridional del terme de Vilada

Coordenades:

Latitud: 42.11483
Longitud: 1.93426
UTM Est (X): 411896
UTM Nord (Y): 4663075

Classificació

Número de fitxa: 08299 - 25
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: L'estat de conservació és bo, però caldria controlar i delimitar el transit rodat, sobretot a les motocicletes, que causen importants erosions en els camins tradicionals. També seria convenient planificar i ordenar al màxim l'activitat silvícola, per tal que sigui compatible amb la seva conservació.

Protecció: Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació

Observacions protecció: PEIN, Llei 12/1985 i Decret 328/1992

Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00

Accés: Difícil

Ús actual: Social

Titularitat: Privada

Titular: Propietaris diversos

Autoria de la fitxa: Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres / Martí Picas INSITU SL

Data de registre de la fitxa: dl., 25/03/2002 - 01:00

Descripció

És una serralada prepirinenca típica, formada per relleus conglomeràtics alternants, amb freqüència variable, amb gresos. Esdevé un flanc de divisió entre l'Alt i el Baix Berguedà, en contacte amb les conques i altiplans de la Depressió Central catalana. Aquest fet es reflecteix en els paisatges que formen aquest espai natural, fet que el diferencia de la resta d'espais de la seva subunitat. La serra és formada per relleus conglomeràtics molt trencats i valls molt tancades i profundes que han permès un excel·lent grau de conservació d'alguna de les seves raconades. La part septentrional queda força protegida de les intrusions humanes gràcies al pantà de la Baells. El paisatge és essencialment forestal i hi predominen les coníferes. Hi són especialment representats la major part de paisatges mediterranis del país de les rouredes seques (*Quericion pubescentis-petraeae*), sovint transformats en pinedes de pinassa (*Pinus nigra*) i/o pi roig (*Pinus sylvestris*). En alguns indrets, però, es conserven interessants bosquines mixtes de caducifolis refugiats en algunes barrancades o fondals poc alterats. De fet, el conjunt de l'espai es troba enmig dels municipis de Cercs, la Quar i Vilada. D'aquest darrer n'ocupa unes 532 ha, de les 22445 que té en total. Dintre d'aquest espai s'hi poden comptar nombroses masies i també el monestir de Sant Pere de la Portella.

Observacions:

La pràctica totalitat de l'espai és privada i de propietaris diversos. Cal esmentar també que a Vilada hi ha delimitació del sòl urbà.

Història

La serra de Picancel ha estat sempre un espai completament lligat a l'activitat humana de la zona. La documentació dels segles X i XI ja ho deixa ben palès: camins, estrades, artigues, masos... En aquesta època el territori ja estava completament delimitat i qualsevol accident geogràfic quedava consignat a la documentació amb un topònim o l'altre. Malgrat tot, enlloc no apareix el topònim Picancel, que sembla ser creat artificialment i introduït al segle XIX. Durant la resta de l'època medieval i fins a l'actualitat l'activitat antròpica a la zona ha anat en augment i s'ha diversificat. Darrerament també és un lloc de lleure: escalades, rutes a peu, investigació... Però bàsicament manté el seu caràcter d'explotació forestal. El caràcter eminentment silvícola de l'espai fa que d'acord amb l'article 10 de la Llei 6/1988 forestal, dins del seu àmbit hi hagin de tenir prioritat la redacció de plans de producció forestal. Darrerament s'ha inclòs dins del Pla Especial d'Interès Natural. L'estat de conservació és bo, però caldria controlar i delimitar el transit rodat, sobretot a les motocicletes, que causen importants erosions en els camins tradicionals. També seria convenient planificar i ordenar al màxim l'activitat silvícola, per tal que sigui compatible amb la seva conservació.

Bibliografia

GENERALITAT (1996: 152). SANTAMARIA (1935: passim). SOCA (en curs: s. p).

